

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0100 van 12 juli 2011
in de zaak 2010/0716/SA/2/0700

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 19 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 1 juli 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart van 29 maart 2010 aan de heer ■■■■■ voor het plaatsen van een tuinhuis onontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid.

Het betreft een perceel, gelegen te ■■■■■, en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota betreffende de vordering tot vernietiging ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 juni 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is in persoon verschenen en werd gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 29 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de heer en mevrouw [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het afbreken van een bestaande garage en het plaatsen van een bergplaats.

De aanvraag voorziet in het afbreken van een constructie, bestaande uit betonplaten onder een dak van golfplaten, geplaatst tot tegen de rechter en de achterste perceelsgrens. Op dezelfde plaats komt een nieuwe constructie van 5,65m op 3,85m onder een zadeldak, dat achteraan oversteekt tot tegen de perceelsgrens. Het materiaalgebruik voor gevels en dak is onbekend, op basis van de aan de Raad ter beschikking gestelde tekeningen. Volgens de bij de aanvraag gevoegde nota zal de nieuwbouw dienstig zijn als werk-, hobby- en opbergruimte.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij ministerieel besluit van 19 juli 1984 vastgesteld algemeen plan van aanleg Hoeilaart, gelegen in een woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek gehouden. In het dossier bevindt zich een schriftelijk akkoord van een aanpalende eigenaar, niet zijnde de verzoekende partij.

Het advies van de gemeentelijke dienst stedenbouw van 24 maart 2010 is gunstig, mits het bijgebouw effectief als bergplaats/hobbyruimte wordt gebruikt en het dakwater op het eigen terrein wordt opgevangen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart verleent op 29 maart 2010 de gevraagde vergunning en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

...

Het nieuwe bijgebouw wordt ingeplant op de plaats van de bestaande garage, namelijk tegen de rechter en de achterste perceelsgrens. Rechts van het perceel situeert zich een toegangsweg naar een achterin gelegen perceel. De garage grenst bijgevolg aan één eigendom...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De inplanting van het bijgebouw is niet storend ten aanzien van de omgeving en is stedenbouwkundig aanvaardbaar, op voorwaarde dat het dakwater van het bijgebouw wordt opgevangen op het eigen terrein teneinde schade aan de aanpalende eigendom te vermijden.

Het project is door zijn bestemming, vormgeving en inplanting in harmonie met de omgeving en brengt de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang ...”

Aan de vergunning worden verder nog de volgende voorwaarden gekoppeld:

“ ...

- 1. De documenten, gevoegd bij het bouwvergunningsdossier, dienen op stipte wijze te worden gevolgd. Het bijgebouw is bestemd als bergplaats, hobbyruimte.*
- 2. Het dakwater van het bijgebouw dient op het eigen terrein te worden opgevangen teneinde schade aan de aanpalende eigendom te vermijden.*
- 3. Het bijgebouw wordt gebouwd overeenkomstig de voorgelegde tekeningen.*
- 4. Reliëfwijzigingen over de gehele perceelsoppervlakte zijn niet toegestaan.*
- 5. De voorschriften voor het plaatsen van afsluitingen en beplantingen aan de perceelsgrenzen dienen strikt te worden nageleefd.*
- 6. De garage dient gesloopt te worden tot onder het maaiveld. Alle afbraakmateriaal dient verwijderd te worden.*

...”

De vergunningsbeslissing werd aangeplakt vanaf 20 april 2010.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 1 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Zij klaagt aan dat zij niet aangeschreven is geweest, zodat zij geen bezwaar heeft kunnen formuleren.

In zijn verslag van 21 juni 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid. Volgens de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar is, gelet op de dag van de aanplakking, donderdag 20 mei 2010 immers de uiterste datum om beroep aan te tekenen.

Op datum van 1 juli 2010 beslist de verwerende partij om het beroep wegens laattijdigheid onontvankelijk te verklaren.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd per aangetekende brief van 12 juli 2010 door de verwerende partij betekend aan de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 19 juli 2010, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

In het arrest met nummer S/2011/0004 van 1 februari 2011 oordeelde de Raad reeds dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat zij als eigenaar van de naastliggende woning rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Zij wees op de geringe afstand van het op te richten gebouw, de aard en de functie van het gebouw en de vrees voor mogelijks brandgevaar.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de verzoekende partij ook over een evident procedureel belang beschikt.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich immers als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De verzoekende partij heeft op 1 juni 2010 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart van 29 maart 2010.

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partij om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partij heeft wel dus wel degelijk een belang, minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure. De vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard is irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingesteld beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

De verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid VCRO.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep omdat het verzoekschrift geen omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou bevatten en evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften, of beginselen zouden geschonden worden.

De verzoekende partij heeft de mogelijkheid gehad op deze exceptie te antwoorden door het indienen van haar wederantwoordnota.

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als het resultaat van de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift kan dan ook geenszins, ook niet gedeeltelijk, worden beschouwd als een uitspraak betreffende de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert dus niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte *grievens* inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

1.

De verzoekende partij stelt in haar geregulariseerd verzoekschrift dat de bekendmaking van de vergunningsaanvraag voor het tuinhuis niet gebeurde op de '*bestemmingsplaats*' en zij daaromtrent ook niet werd aangeschreven, zodoende dat zij, als aanpalende buur die niet op de hoogte was van de aanvraag, geen mogelijkheid heeft gekregen om bezwaren in te dienen. Zij bestempelt dit gegeven als een procedurefout en stelt dat hierbij de '*regelgeving stedenbouwkundige voorschriften*' werd geschonden. In haar wederantwoordnota voegt zij daar nog een aantal bedenkingen aan toe met betrekking tot de geringe afstand van 3 meter van haar woning en het feit dat haar woning tevens gelegen is aan een gemeenschappelijke weg waarbij de andere mede-eigenaar wel werd aangeschreven.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar grieven, die vaag en onduidelijk zijn omschreven, richt tegen het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart van 29 maart 2010. De kritiek van de verzoekende partij op het vergunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen kan niet dienend ingeroepen worden.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan immers niet worden aangemerkt als een vergunningsbeslissing die in laatste administratieve aanleg werd genomen. Ingevolge de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep doet de deputatie op grond van een eigen beoordeling uitspraak over het beroep en is de beslissing van de

deputatie in de plaats gekomen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

In zoverre de beslissing van de verwerende partij, waarbij het administratief beroep tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart van 29 maart 2010 als onontvankelijk wegens laattijdigheid wordt verworpen, evenzeer als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO moet worden beschouwd, dient de Raad het jurisdictioneel beroep bij de Raad als onontvankelijk te moeten afwijzen nu blijkt dat dit beroep in essentie gericht is tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen. De omstandigheid dat de beslissing van de deputatie de in artikel 4.7.21, §8 VCRO bedoelde schorsing van de uitvoering van de door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunning van rechtswege opheft, doet hieraan geen afbreuk.

Het beroep bij de Raad tegen een beslissing waarbij de onontvankelijkheid van een administratief beroep wordt vastgesteld, is noodzakelijk beperkt tot de vraag of de deputatie het administratief beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Het eerste middel is niet ontvankelijk.

2.

Pas in de wederantwoordnota lijkt de verzoekende partij een grief te richten tegen de bestreden beslissing van de deputatie van 1 juli 2010, met name het feit dat het door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunningsbesluit niet zou zijn aangeplakt op de plaats waar het tuinhuis moest komen. Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift het aanvankelijk steeds had over de bekendmaking van de aanvraag spreekt zij nu over de aanplakking, waaruit de Raad afleidt dat zij het nu heeft over de aanplakking van het door het college van burgemeester en schepenen verleende vergunningsbesluit, temeer daar de verzoekende partij nu stelt: *“anders was ik op de hoogte geweest, en had ik mijn bezwaren kunnen indienen, binnen de vastgestelde tijd”*.

In het licht van de toepassing van artikel 4.8.16, §3 VCRO merkt de Raad op dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep en dus ook van de middelen waarop dit beroep steunt. De Raad kan bijgevolg geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van de middelen, zoals vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, wanneer dient vastgesteld te worden dat deze reeds in het inleidend verzoekschrift hadden kunnen verwoord worden.

De Raad kan dan ook met deze nieuwe grief geen rekening houden.

Ten overvloede wenst de Raad mede te delen dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de bekendmaking van het door het college van burgemeester en schepenen afgeleverde vergunningsbesluit gebeurde op 20 april 2010 te [REDACTED]. Dit is op het perceel dat het voorwerp uitmaakt van de voorliggende aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning. Een foto van de aanplakking van deze bekendmaking werd, naast een afschrift van het attest van aanplakking, bij het administratief dossier toegevoegd. De bekendmaking is bijgevolg op correcte wijze uitgevoerd.

De Raad stelt daarnaast vast dat de verzoekende partij nalaat aan te duiden in welk opzicht de bestreden beslissing, door het beroep onontvankelijk te verklaren wegens laattijdigheid, enige regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur zou schenden.

Deze vaststelling volstaat om het verzoekschrift van de verzoekende partij af te wijzen als onontvankelijk.

Gelet op het voorgaande dient de Raad vast te stellen dat het voorliggende verzoekschrift, zelfs na regularisatie, geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en dus evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

De Raad moet bijgevolg noodzakelijk besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De exceptie dient aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.

2. De kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 juli 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS